

Du er yngre enn oss andre. Har litt mer kviser og litt mer av noe annet, noe om at du litt nyere, som en banan med færre mørke flekker på skallet eller noe. Armene dine henger rett ned fra den lange kroppen. Du har en utvasket t- skjorte i mosegrønt med skrift på, sikkert et band, sikkert et høylytt og skranglete et. Du har hapå- øyne. Du sier ikke så mye, men jeg tror at du egentlig har mye å si. Du er i gymsalen til en barneskole sammen med oss denne søndagskvelden fordi en av birollene brakk armen, og vi hentet deg inn fra en av amatørteater gruppe. Jeg ser på bakhodet ditt, og vet hvordan det ville blitt hvis jeg fikk deg til å snu deg nå. Hvis jeg så inn i øynene dine av søtt pålegg. Hvis jeg holdt blikket helt til du så vekk, og en rødme skylt lett over ansiktet ditt. Jeg vet hvordan det ville blitt hvis jeg sprang etter deg når vi skulle gå, og dunket deg på ryggen slik at du skatt litt, og fomlet en stund med å få av den skranglete musikken din. Jeg vet hva jeg skulle snakket med deg om for å få deg interessert, for å imponere deg og for å få deg til å føle deg litt kulere enn det du egentlig var, litt eldre enn det du egentlig var, som om vi to var to sider av samme sak. Jeg vet hvordan det ville bli hvis jeg smilte til deg på neste øving, hvis jeg hele tiden søkte blikket ditt og liksom tilfeldig strøk bort i deg flere ganger. Jeg vet hvordan det ville bli hvis jeg ble med deg hjem, fordi jeg mistet bussen min og fordi det var så lenge til den neste gikk. Hvis jeg ble med deg hjem, og moren din stod med to lange tregaffler ned i en stor salatbolle, med det bølgete langt håret hengende ned foran ansiktet. Jeg vet at hun ville smilt. Syntes det var spenne at Markus hadde fått en venninne. Jeg ville gått rundt i det dunkle rommet ditt, med alle plakatene på veggene: Led Zeppelin, Dream Theatre. Jeg ville strøket en finger over alle tingene dine, og den ville bli lysegrå av støv. Jeg ville stoppet ved en liten padde i tre, eller et innrammet bilde av deg og en du var venner med for lenge siden, liggende på magen på en brygge, med hver deres snor ned i vannet. Jeg ville tatt det med bort til deg og bedt deg å fortelle Når du var ferdig ville jeg satt meg ved siden av deg på sengen. Jeg ville lent meg mot deg. Kysset deg mens jeg la en hånd på låret ditt. Jeg ville strøket tuppen av tunga over leppene dine, og du ville som på signal åpne munnen din akkurat litt for mye. Jeg ville flyttet hånden min til bulen i de mørke olabuksene dine. Du ville kremtet og sagt med grøtet stemme at du bare skulle sett på noe musikk. Du ville spørre meg med ryggen til hva jeg ville høre på. jeg ville si: sett på yndlings sangen din. Det ville være en av stone roses. Og du ville trykke på repate og gå bort å slukke lyset i taket, slik at nattbordlampen din var den eneste belysningen i rommet. Jeg ville kle av meg sakte, og helt alvorlig. Stoppe ved trusa. Ansiktet ditt ville bli rødt av opphisselse. Det ville vare ganske kort, og etterpå ville vi ligge hud mot hud mens stone roses sang: I don't have to sell my soul, he's already in me. Jeg ville bli til middag. Jeg ville veksle mellom å si noe smart, og noe morsomt, og forsyne meg to ganger. Moren din ville være henrykt. Hun ville nevne besøket mitt til venninne sine neste kveld, mellom første og andre akt av "frøken Julie". Du ville sende meg meldinger på det tidspunktet jeg hadde fortalt at jeg pleide å legge meg. Du ville bruke kopimaskinen på skolen din til kopiere noen sider av yndlingsbøkene dine, og lage spillelister til meg på spotify med sanger du trodde jeg ville like. I pausene mellom gjennomgangene av stykket vi skulle sette opp ville i snike oss bort, og gjøre det raskt blant alle kullsinnene og kostymene. Vi ville sette på vannkokeren så ingen skulle høre oss. Også ville vi gå tilbake til gruppa. Og holde blikket festet ned i manuset, for ikke å rødme. Jeg ville be deg om å ikke si noe om oss til noen. Vi ville gjort det til en greie å holde det hemmelig. Du ville synes det var litt rart, men litt fint også, at det bare skulle være vårt. Du ville føle en trang til å fortelle ting til meg som ingen andre viste. Som at du fortsatt tisset i sengen da du startet på ungdomskolen, og at du derfor aldri kunne være med på overnattinger. Jeg ville vite nesten alt om deg, men du ville ikke vite nesten noen ting om meg. Du ville bli forelsket i meg. Og når kyskene dine ikke lenger føltes nye ville jeg si at jeg ikke kunne gjøre dette mer. At føltes feil,

men at du var innmarie fint. Så ville du bli litt brydd, ikke vite helt hva du skulle si, men når jeg trakk til inntil meg og holdt deg fast lenge ville jeg kjenne noe varmt og vått mot halsen min. og du ville snu deg bort og gni øynene dine med håndbaken. Og jeg ville si "duuu" med myk stemme. Så det best hvis du ikke snur deg. Det best hvis du ikke lar meg se inn i hapå-øynene dine. Det best hvis vi aldri veksler et ord, uten om de som står skrevet i manuset.